Külföldi filmprodukciók hazánkban, Magyarország mint európai koprodukciós partner – interjú Sipos Áron producerrel

Az európai alternatíva

Magyarország csatlakozott az Európai Unióhoz. A filmiparnak milyen lépéseket kell megtennie ahhoz, hogy zökkenőmentesen alkalmazkodni tudjon az új követelményekhez?

Elsősorban a külső és belső munkafeltételeket kell megteremteni. Külső munkafeltételen értem a törvénykezési, pénzügyi, intézményi helyzet Európához igazítását. Ugyancsak ide tartozik, hogy beépítsük a saját gondolkodásunkba az Európai Unió filmmel kapcsolatos legfontosabb célkitűzését: hogy a tagországok közös erővel hozzák létre az amerikai filmdömpinggel szemben azt a színvonalas, szórakoztató, gondolkozásra késztető európai filmet, amelyre az itteni nézők vágynak. Ehhez koprodukciókat kell szervezni.

A belső munkafeltétel az infrastruktúra fejlesztése: olyan különféle méretű műtermekre van szükség, ahol lehet úgynevezett direkt hangot rögzíteni, és működik a klímaberendezés.

A Focus Film milyen produkciókon dolgozik most?

Novemberben fejeztük be a német-olasz koprodukcióban készült Pál utcai fiúk forgatását. Peter Greenaway trilógiájának második részét „Tulse Luper bőröndjei II." címmel most forgatjuk angol, holland, német, spanyol, olasz és magyar koprodukcióban. Eddig 25 millió Ft állami támogatást kaptunk az első filmre, és a másodikra is beadtuk pályázatunkat az MMK-hoz. A harmadik rész revelációja az lesz, hogy Greenaway animációval kombinált technológiát képzelt el a film első húsz percére, ami komoly kihívást jelent a hazai animációs szakma számára. Természetesen első lépésként meg kell találni a finanszírozás módját, mert itt

Jelenet a Perlasca című olasz-magyar televíziós filmből. Rekordnézőszámot ért el az olasz televízióban. A magyar partner a Focus Film volt.

Napóleon katonái egy ASP koprodukcióban, Magyarországon 2001-ben készült francia tévéfilmben. A koprodukciók száma megnő

egy sokszorosan atipikus helyzet adódott, amit tudni kell kezelni.

Az „Apám" című filmünkkel az utómunkánál tartunk. A történet Joseph Mengele és fia találkozását meséli el. A film olasz, magyar, brazil koprodukcióban készült Charlton Heston, F. Murray Abraham és a „A zongoristában" látott Thomas Kretschmann főszereplésével. Az operatőr Kende János volt. A produkciót Braziliában és Magyarországon forgattuk, a bemutatót őszre tervezzük.

Ezenkívül van egy Körösi Csoma Sándor életéről szóló játékfilm-tervünk is, amivel furcsa módon egy indiai rendező-producer keresett meg minket, akinek gyerekkora óta nem hagyja nyugodni a fantáziáját annak a különös embernek a sorsa, aki Dardzsilingben, az ő szülővárosában van eltemetve. A kiváló tudós, Bethlenfalvy Géza közreműködésével szeretnénk elkészíteni a forgatókönyvet, és igyekszünk az indiai producer által felajánlott pénzösszeghez méltó magyar részvétellel kirukkolni.

Van-e létjogosultsága egy normatív Koprodukciós Alapnak Magyarországon?

A Koprodukciós Alap létrehozása elengedhetetlen. Több fontos funkciót kellene ellátnia. Elsősorban a magyar többségi tulajdonban lévő filmek nemzetközi elhelyezését segítené, illetve a magyar cégek számára megteremtődhetne az a folyamatos lehetőség, hogy a beszélgetésünk elején említett európai koprodukciókban is részt vehessünk. A koprodukciós alapból kellene támogatni azokat a nemzetközi érdeklődésre számot tartható magyar témákat, amelyeknek filmrevitele elsőrendű nemzeti érdekünk. Ki kell alakítani egy rendszert, amely szabályozza a koprodukciós pénzekhez való hozzáférés lehetőségét.

Kik Magyarország természetes koprodukciós partnerei?

Főleg a producer és a produkciós iroda kapcsolatrendszerétől függ, hogy melyik országokkal és kikkel dolgozik együtt. A Focus Film évente általában két koprodukciót gyárt Olaszországgal, de Lengyelország, Törökország és Görögország, Oroszország, Albánia, Németország, Hollandia, Anglia és Brazília közreműködésével is gyártottunk már filmet.

Felmerült, hogy a Fővárosi Önkormányzat létrehozza a Budapesti Filmbizottságot. Mi lenne ennek a testületnek a feladata?

Ha lenne egy ilyen bizottság, azzal a céllal kellene működnie, hogy ösztönözze a külföldi produkciók magyarországi forgatását. Bécsben például a város vezetése úgy döntött, hogy ingyen adnak közterülethasználati engedélyt, hogy több filmet vonzzon a város. Miért ne lehetne ugyanezt nálunk is megcsinálni? Egy biztos: a jelenlegi helyzet fenntartásával azt érjük el, hogy rajtunk derül a világ, mert az Attila útnak más a bérleti díja, mint a belőle nyíló mellékutcának.

Közvetlenül az állam milyen feladatokat vállalhatna?

Az államnak arra kellene törekednie, hogy intézkedéseivel segítse a filmipar működését. A közszolgálati feladatokat finanszíroznia kell, a folyamatosan hasznot termelni képes ipar számára pedig kedvező feltételeket biztosítani a munkához.

Önt április elején megválasztották a Magyar Producerek Szövetsége elnökévé. Milyen programot dolgozott ki szervezet irányítására?

Az én felfogásomban a Producerek Szövetsége tisztán szakmai szervezet, amelynek minden filmszakmai kérdésben állást kell foglalnia, s ezt minden alkalommal megfelelő komolysággal és hozzáértéssel kell tennie.

A filmszakmai Kerekasztalban és más olyan szakmai fórumokon, amelyeken a producerek is résztvesznek, bizonyára már észrevették, de ha nem, akkor előbb-utóbb tudatosodni fog, hogy mi a programunk szellemében működünk, s ez a program nemcsak a producerek érdekeit foglalja magában, hanem mindazokat a fontos reformokat és tennivalókat is, amelyek nélkülözhetetlenek a magyar filmgyártás fellendítéséhez.

Ebben a munkában az én egyik legfontosabb feladatom annak biztosítása lesz, hogy a Szövetség megfelelő módon, megfe-elő helyeken, rátermett, az adott területen felkészült emberekkel képviseltesse magát.

Zakariás Eszter